

Sygn. akt II CZ 117/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. G. - prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą
Studio Projektu Budowlanego "F." w P.

przeciwko Powiatowi Ś.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 16 czerwca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji postanowieniem z dnia 16 czerwca 2011 r. (k. 322) odrzucił skargę kasacyjną powoda zaskarżającą wyrok w części oddalającą apelację powoda w zakresie żądania zasądzenia kwoty 11.648 zł.

Sąd odwoławczy uzasadnił odrzucenie skargi kasacyjnej jej niedopuszczalnością z powodu zbyt niskiej wartości przedmiotu zaskarżenia we wskazanej kwocie 11.648 zł (k. 303-305), a więc poniżej progu przesądzającego o dopuszczalności skargi kasacyjnej, określonego w art. 398² § 1 k.p.c. w sprawie cywilnej o prawa majątkowe.

W zażaleniu powód wywodzi, że z mocy art. 398² k.p.c. w sprawach zakresu prawa pracy o dopuszczalności skargi kasacyjnej przesądza wartość przedmiotu zaskarżenia przekraczająca kwotę 10.000, a powód dochodził roszczenia na podstawie art. 120 § 1 kodeksu pracy, który jest podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy wobec osoby trzeciej z tytułu szkody wyrządzonej przez pracownika

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wbrew stanowisku żalącego, sprawa niniejsza nie jest sprawą z zakresu prawa pracy, lecz sprawą z zakresu prawa cywilnego o zapłatę wynagrodzenia dochodzonego pomiędzy stronami dwóch umów o opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, zawartych w dniu 23 lutego 2007 r. i w dniu 5 marca 2007 r. pomiędzy stronami niniejszego sporu.

Sąd drugiej instancji wyrokiem reformatoryjnym uwzględnił powództwo do wysokości połowy wynagrodzenia z obu umów, tj. do kwoty 19.093 zł, umorzył postępowanie co do kwoty 13.176 zł, a w pozostałej części oddalił apelację powoda, tj. w zakresie żądania zasądzenia kwoty 11.648 zł (k. 290-295), która stanowiła następnie wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej.

Sprawa niniejsza nie była jednak sprawą, w której powód jako osoba trzecia dochodził od pozwanego pracodawcy naprawienia szkody wyrządzonej

powodowi przez pracownika pozwanego przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych, lecz sprawą o zapłatę wynagrodzenia dochodzonego pomiędzy kontrahentami dwóch umów o opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej. Wobec powyższego sprawy tej nie można kwalifikować jako sprawy z zakresu prawa pracy lecz jako sprawę cywilną o zapłatę, w której wartość przedmiotu zaskarżenia przekraczająca kwotę 50.000 zł przesądza o dopuszczalności skargi kasacyjnej z mocy art. 398² § 1 k.p.c

Wobec powyższego Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako bezzasadne, działając na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w z w. z art. 394¹ § 3 k.p.c.